

El rostoll del panís: vendre avui o alimentar el sòl de demà?

oct. 27, 2026 | [Blat de moro](#) [Economia](#) [Fertilització](#) [Pràctiques culturals](#)

Després de collir el blat de moro, a les parcel·les hi queden canyots, fulles, pellofes i espigots que es poden triturar i deixar-los al terreny, incorporar-los al sòl o recollir-los per la seva venda.

Davant d'una oferta de compra, és comprensible que el pagès es preguntí què li convé més, si obtenir un ingrés immediat o conservar unes restes que contribueixen a mantenir la fertilitat de la finca. La decisió no afecta només una campanya, mentre que els diners es cobren avui, les conseqüències de retirar reiteradament biomassa poden manifestar-se al llarg dels anys.

Per donar una idea del seu **valor comercial**, s'han consultat preus percebuts per agricultors. L'any passat, el preu net percebut pel pagès es podia situar al voltant dels 5 €/t de rostoll de panís ja empaquetat, mentre que en campanyes de poca disponibilitat, a causa d'inclemències meteorològiques i/o escassetat d'aigua, podia arribar fins als 30 €/t. Aquest ingrés s'obté sense que l'agricultor hagi d'assumir tasques addicionals de gestió de la biomassa, com ara el picat, l'afilat o l'empaquetat del material.

S'estima que la matèria seca dels canyots correspon a prop d'un terç de la matèria seca del gra obtingut. Així doncs, en una parcel·la amb una producció de 15 t/ha de panís, la quantitat estimada de rostoll seria de l'ordre de cinc tones. Aquesta proporció no representa necessàriament tota la biomassa residual produïda, ja que sempre hi ha fraccions que queden al camp. Tenint en compte aquesta estimació, el resultat econòmic percebut pel pagès de la venda del canyot pot variar entre 25 €/ha si es paga a 5 €/ha, mentre que a 30 €/t percebria 150 €/ha.

Quan es pren la decisió de mantenir el rostoll a la superfície del sòl, es protegeix el terreny de l'impacte de la pluja, s'evita la formació de crostes superficials, es redueix l'erosió del sòl per escorriment superficial de l'aigua i es pot limitar l'evaporació de l'aigua continguda al sòl. En un context de períodes secs i precipitacions intenses, aquests serveis són especialment valuosos. Deixar el rostoll al camp no obliga a enterrar-lo, conservar una coberta superficial

pot protegir millor el sòl que fer una incorporació amb treball intensiu.

Pel que fa al seu **valor agronòmic**, també cal valorar els nutrients que es poden aportar amb el rostoll si en lloc de retirar-los es deixen a la parcel·la. Es pot considerar que en una tona de rostoll hi ha unes extraccions de l'ordre de 4 kg N/t, 2 kg P_2O_5 /t i de 10 kg K_2O /t. Si prenem com a exemple les 5 tones de rostoll per hectàrea, podrien aportar per hectàrea aproximadament uns 20 kg de nitrogen (N), 10 kg de fòsfor (P_2O_5) i 50 kg de potassi (K_2O).

Tenint en compte els preus dels fertilitzants minerals corresponents a l'any 2025, el valor mitjà del N era d'1,60 €/kg, d'1,70 €/kg per kg de P_2O_5 i d'1,00 €/kg per K_2O . Seguint amb el mateix exemple, les unitats fertilitzants que conté el rostoll tindrien un valor de 99 €/ha (32 € pel que fa al nitrogen, 17 € pel fòsfor i 50 € pel potassi).

La comparació és il·lustrativa, amb un ingrés net de 25 €/ha, el valor econòmic del rostoll superaria el que percep el pagès en uns 74 €/ha, en canvi amb un ingrés net de 150 €/ha, l'import cobrat per la venda superaria aquest valor en uns 51 €/ha.

Tot i això, aquests imports no reflecteixen el valor agronòmic de la biomassa que abandona la finca. La **matèria orgànica** és una peça clau de la salut del sòl. Un terreny productiu no necessita només nitrogen, fòsfor i potassi, si no que també requereix una estructura estable, porus i cavitats que facilitin la circulació de l'aire i de l'aigua, capacitat de retenir humitat i una comunitat biològica activa. Les restes del cultiu del blat de moro alimenten aquesta activitat i representen una entrada de carboni que contribueix a tenir una bona estructura del sòl. Per tant, no exportar el rostoll contribueix en el bon estat del sòl, en canvi retirar-lo significa la pèrdua d'una font de carboni que pot ser important, especialment en sòls amb poques aportacions orgàniques alternatives.

Arribats a aquest punt, la decisió de vendre o conservar el rostoll no hauria de dependre únicament del preu de mercat. Cal tenir en compte l'estat de fertilitat de cada parcel·la i, especialment, el contingut i l'evolució de la matèria orgànica. En sòls amb continguts baixos de matèria orgànica, problemes d'estructura, compactació o risc d'erosió, conservar les restes de collita pot tenir un valor agronòmic superior al benefici econòmic immediat de vendre-les. En canvi, en sòls amb una bona estructura, continguts estables de matèria orgànica i aportacions periòdiques de materials orgànics, es pot valorar una retirada parcial del rostoll, sempre que es mantingui una cobertura adequada i es compensin les exportacions de nutrients.

També cal considerar que la decisió no és necessàriament vendre tot el rostoll o deixar-lo íntegrament a la parcel·la. Altres pràctiques com la retirada parcial, l'alternança entre campanyes o la destinació de les restes a plantes de biogàs que permeten retornar nutrients al sòl amb el digestat produït poden ser alternatives interessants. En qualsevol cas, convé evitar que una pràctica que avui genera ingressos es converteixi, amb el pas dels anys, en una causa d'empobriment del sòl.

AUTORS

NÚRIA CANUT

Oficina de Fertilització i Tractament de
Dejeccions Ramaderes del DARPA